

14

අංජලී

චතුර්තා හෙට්ටිආරච්චි

ඕෂධීට සැලියුටි එකක් දාල වන්න ස්කූටිය පැදගෙන ගියා ගියාමයි කෝල් එකක්වත් දුන්නේ නෑ. හිතට බයකුත් ආව. දවල් වෙලා ඒ පැත්තට එන්නම් කිව්වට යන්නත් බැරි වුනා. හවස පහත් වෙලා නිසා කාමරයේ ඉදන් වන්න හොයාගෙන යන්න සාලට ආවා. නිෂාධි ලැස්ති වෙලා එහෙට මෙහේට යනවා පෝත් එකක් කනේ ගහගෙන. මල පැනපු පෙනුමක් තියෙන්නේ.

"අක්කේ ඔයා ඔය කොහේද යන්නේ අනේ මට කාර් එක ඕන"

"මේ හවස්වෙලා කොහේද මේ යන්න හදන්නේ"

"ඇයි අනේ ඔයාට මත් කිව්වේ රෙසිනාගේ ජේරන්ට්ස්ලගේ ඇනිවසරි පාටි එක අද නෙහි"

"ගියාට කමක් නෑ බොන්න බෑ හරිද යන තැනක වන්න එක්ක යනවා හැබයි වන්නට පාටි එපා කරන්න නම් එපා"

"කමක් නැද්ද උබේ මිනිහා මත් අල්ලගත්තව"

නිෂාධි ඇහැක් ගහලා ඇහුවේ අවට හොදම ඇහැ දාල බලල.

"පුලුවන්නම් අල්ලගනිමිකෝ"

ඕෂධී ඇගේ පුක මිරිකුවා රිදෙන්නම.

"අපි දෙන්නටම මේකා හොදයි බත් මොකද හිතන්නේ"

නිෂාධිත් අතහැරියේ නෑ හයිසෙන් හිනාවෙලා ඕෂධීගේ කනට කෙදිරුවා

රෙසිනාගේ ගෙවල් තියෙන්නේ වැල්ලවත්තේ නෙල්සන් ජලේස් එකේ. නිෂාධීගේ ස්කෝලේ කාලේ ඉදන් යාලුවෙක්. ඒත් රෙසිනාගේ ගෙදර අය එක විදියක්. එයාලා කරන බිස්නසුත් එව්වර හොද එවා නොවෙයි. විශේෂයෙන් රෙසිනාගේ අයියා ඕෂධීට අල්ලන්නෙම නෑ. නිෂාධි එක්ක ඕෂධී කතා කර කර හිටියේ තාප්පේ මුල්ලේ තියෙන නෙළුම් පොන්ඩ් එක ලග බංකුවෙ වාඩිවෙලා. දෙන්නම බැලුවේ ගේට්ටුව ඇරෙන සද්දට.

"කොහේද මනුෂ්‍යයෝ මෙව්වර වෙලා ගියේ කීයේ ඉදන්ද මම මේ ලැස්ති වෙලා ඉන්නේ"

වන්න ගේට්ටුව ඇරගෙන ස්කූටිය තල්ලු කරන් ආවා.

"ඉන්න වුට් බේබ් මත් සුරුස් ගාල එන්නම්"

"සුරුස් ගාල නොවේ හොදට නාගෙන එනවා"

ඕෂධි නිෂාධි එක්ක කතාකරේම අංජලී ගැනයි සුරාජ් ගැනයි. සුරාජ් අතින් තමන්ගෙම අක්කා බඩ වුනයි කියන එක දෙන්නටම හිතාගන්න බැරි වුනා. කොහොම වුනත් නිමාලිව ගෙදරට එක්ක එන්න වුනොත් එවා ගෙදරට වසන් කරන්න දෙන්නම කතා කරගත්තා. නැත්නම් අංජලීගේ ටිකටුත් කැපෙන්න ඉඩ තියෙනවා.

"අන්න අර මොනරාගල එකී ආයෙත් කෝල් කරනවා මේ හුත්ති රැග් එකෙන් බේරගත්තා විතරයි දැන් මට පන ඇරලා"

"ගම්වල කෙල්ලො නෙත් පොඩි උදව්වක් කරත් ලොකුවට හිතනවා"

නිෂාධිගේ පෝන් එක රින්ස් ගිය වෙලාවේ ඕෂධි ඕෂුල වටෙන් ගියේ වන්නගෙන් විස්තර අහන්න නිෂාධිටත් හොරෙන්.

වන්නගේ කාමරේ තියෙන්නේ ගේ පිටුපස්සේ වෙනමම. කලින් රාජු පාවිච්චි කරපු කාමරේ. ඕෂධි දොරට ගහන්න කලින් ජනේලෙන් එබුනා වන්න මොනවද කරන්නේ බලන්න. උෟ හිටියේ පටි ජොකා පිටින් පහත් වෙලා ඇද යට මොනවද හොයනවා. දනිස් දෙකයි අත් දෙකයි බිමට ගහගෙන. පුකක් එළියේ. මසල්ස් පිරිව්ව ඇග දැක්කේ ගොඩක් කාලෙකට පස්සේ. ඇග දැක්ක ගමන් ඇට ඉන්න තැනත් අමතක වුනා. දැක්කේ නෑ වගේ කාමරයට කඩාගෙන පනින්නත් හිතුනා. ඇ ගොඩක් ආශා කරා මයිල් පිරිව්ව පපුවේ හැමතැනම ඇහිලි යවන්න. කරුණම්මත් ගෙදර ඇගේ මවත් ගෙදර බව සිහියට ආවා හින්දා නිහඩ වුනා. අරගෙන ආපු බැග් එක ඇද යටින් දාල නැගිට්ටා. මයිල් පිරිව්ව වන්නගේ පපුව දැක්ක ඕෂධිට ඉන්නේ කොහේදැයි කියලත් අමතක වුනා. ඇට ගොඩක් දේවල් සිහියට ආවා. පපුවේ විතරක් නම් මැදැයි මයිල් කැලෑවක් නෙත්. ඇදල හිටියෙන් පුක ජේන පටි ජොකෙක්. පොට්ටනිය තෙරලා තියෙද්දී කාමරය කඩාගෙන ඇතුලට යන්නමයි හිතුවේ. වන්නගේ ලොකු පයියයි ඇටදෙකයි ආයෙත් දකින්න පුදුම ආශාවක් හිතට ආවේ. කරුනා අම්මගේ හඩ කුස්සිය පැත්තෙන් ඇහෙන්නත් ගත්තා. ඇත් හඩ නගලා දොරට තට්ටු කරා.

"වන්න... ඔයා කාමරේද"

ඕෂධී ඇහුවේ කුස්සියටත් ඇහෙන්නත් එක්ක.

"ලොකු බේබි පොඩ්ඩක් ඉන්න"

ටවල් එකකුත් පටලවගෙන වන්න දොර ඇරියා. ඕෂධී ආශාවටම කුස්සියේ දොර දිහා බලාගෙන වන්නගේ බඩට අත තියලම කතා කරා.

"මොකෝ උනේ මැන් ආවද"

ඔහු දෙපැත්තට ඔලුව වැනුවා.

"නෑ නෙහි.. හැබැයි වැඩේ නම් සාර්ථකයි. කෝ ලොකු බේබි එනවා කිව්වට ආවේ නෑ නෙහි"

"හෙට තියෙන නඩුවක වැඩ වගයක් හින්දා එන්න බැරිවුනේ හෙට වූට් බේබි මම දාන්නම් ඔයා ඔය වැඩේ ගැන බලන්න ඕන වුනොත් මට කෝල් එකක් දෙන්න. මම දීපු පොටෝ එකේ ඉන්න මිනිහ ඉන්නව ඇත්තේ ඔය හරියෙම තමයි මැන්ගේ ගෙදර හරියටම හොයාගන්න ඕන"

වන්නට හෙට කරන්න තියෙන වැඩ ටික පවරලා ආයෙත් කුස්සිය දිහා බැලුවා. වන්නගේ බඩට උම්මා එකකුත් දීලම මිදුල පැත්තට දිව්වා. ඔහු උම්ම එක දීපු තැන අල්ලගෙන ඇ දිහා බලාගෙනම ඉදලා කාමරයේ දොර වැහුවා.

නිෂාධිසි ඇගේ මවයි පොන්ඩ් එක ලග ලොකු බංකුවේ වාඩිවෙලා ලොකු කතාවක්.

"ලොකු දූ නංගිව තනියම පාටි වලට යවන්න එපැයි කියලා කී වතාවක් කියලා තියෙනවද"

ඇ ඕෂධී දැක්ක ගමන්ම ලොකු බරබරයක් දැම්මා. මේකිගේ වරද නෙහි. බීල ඇවිත් කී දවසක් මට්ටු වෙලා තියෙනවද

"මම බොන්නේ නෑ අම්මේ"

"ඔය පොරොන්දු අමතක වෙනවා යාළුවො දැක්කාම කොල්ලෙක් නම් තව මොකෝ ඒකට කමක් නෑ අක්කත් එක්ක යනවා දැන්වත් ඔය කොලු ගති අත්හැරල කෙල්ලෙක් වගේ ඉන්නවා"

රෙසිනගේ පාටි එකට කොහොම කොහොම හරි ඕෂඩ්ටත් යන්න
 වුනත් නිෂාඩි හිටියේ හුල් අප්පෙටි එකේ. චන්ත කාර් එක හරවල
 ගේට්ටුව ඉස්සරහ පාක් කරා. නිෂාඩි කාර් එකට නැග්ගෙන් හුල්
 අප්පෙටි එකේ. ඇ අප්පෙටි එකේම පස්සෙ සිටි එකෙම වාඩිවුනා.
 චන්ත හරියට පාරවලුත් දන්නේ නැති හින්දා ඕෂඩි ඉස්සරහට ගියා.
 චන්තව දැක්ක ගමන් ඕෂඩි කරකවලා අත හැරියා වගේ. සපත්තු
 දෙකේ ඉදන් ඔක්කොම අලුත්. ඕෂඩි ඉබේටම බැලුනේ නිෂාඩි දිහා.
 පට්ටම ඉරිසියාවෙන්. උදේ ඉදන් ඇගේම වැඩ වලට වටේම රවුම්
 ගැහුවත් මුකුත්ම අරන් නොදීපු එකට පොඩි දුකකුත් ඇතිවුනා. ඒත්
 නිෂාඩි මෙහෙම චන්තට විශේෂයක් දක්වන්නේ හිත යටින් චන්තට
 ට්‍රයිද කියලත් හිතුවා. ඒකි වුට්ටකට කලින් කියපු කතාව ආයෙන්
 මතක් වුනා. ඒකි කිව්වේ ඇත්තටමදැයි සැකේකුත් හිතට ආවා. ඒත්
 ඕෂඩි ගනන් ගත්තේ නෑ. කොහොමත් නිෂාඩි රාජු හිටපු කාලෙන්
 එයාගේ ගමන් වලට එක්කගෙන ගියේ හොඳම ඇදුම් අන්දවලා.
 මොකද ඒකි කාටවත් සෙකන්ඩ් වෙන්න අකැමැති හින්දා. එක්ක
 යන්නෙන් නීති දාහක් දාල.

ගෙදරින් යද්දිත් පහටත් කිට්ටුයි.

"අදවත් නොබි ඉන්නවා හෙයි අම්මව ශේෂ් කරන්නම්"

කළුබෝවිල හොස්පිටල් එක ලගට වෙනකම් කිසි කෙනෙක් කතා
 කරේ නෑ. චන්තට ගෙදර ඉදන් වැල්ලවත්තට යනකම් පාරවල්
 දන්නවා. දවස් කිහිපයක්ම ගෝල් රෝඩ් එකට ගිය හින්දා.

"අක්කි මට නම් පාටි එකත් එක්ක එපා වුනා හලෝ"

"තමුසෙගේ පෙර වැරදි ගොඩක් තියෙනවා නෙහ් නැද්ද චන්ත"
 ඕෂඩිගේ අත චන්තගේ උරහිසට ගියේ ඉබේටම.

"ඩිරින්ක් ගන්න එක නැවැත්තුවා නෙහ් ඒක තමුසේ දන්නව නෙහ්"

"වුට් ඩේබ්ට මම ඕවා කිව්වේ ලොකු ඩේබ්යි යාළුවයි කැම්පස් ගිය
 එකට දීපු පාටිය දවසට පහුවෙනිදා"

චන්තගෙ කතාවෙන් ඕෂඩිට අමතක වෙව්වී ලොකු මතකයක්
 අවධිකරා. ඇට මතක් වුනේම ටොයොටා කොරොල්ලා එකෙන්

බැහැලා ආපු අංජලිමයි. ඒ දවස්වල අංජලි කාරෙකෙන් බැස්සේ
ඩයනා කුමාරි බැස්ස වගේ. අම්මෝ කෙල්ලගේ ලස්සන.

"පාටියකදී එන්ජොයි කරන්න බැරිනම් වැඩක් නෑ නෙහි ඔයයි එන්න
චුට්ටකට කලින් අම්ම මට මාර විදියට බැන්න ඕයි ඒකෙන් මගේ
හිත කැඩුනා"

"ඔය රෙසීනගේ අයිය එක්ක තමුසේ යාලුවෙයි කියලා පොඩි
බයකුත් අම්මිට තියෙනවා නෙහි"

"පිස්සුද ඕයි ඌ මොන රස්තියාදුකාරයෙක්ද ඌත් එක්ක යාලුවෙන්න
මට අං තියෙනවද"

ගාලු පාර කිට්ටුව වෙනකම් කතාව දිග ඇදුනා. ගාලු පාරට වාහනය
දාන කලර් ලයිට් එකේදී වන්න වාහනය නතර කර කෙල්ල පාට
වැටෙන කම් ඉන්න ඕන හින්දා. කතාවත් දිගට දිගේ ගිය හින්දා
ඕෂඩි නිෂාඩි දිහා බලලා කලර් ලයිට් දිහා බැලුවා. කහපාට
වැටෙනවත් එක්කම පාර දිහාත් බැලුවා.

"අන්න අන්න අර මිනිහා යනවා"

ඕෂඩි කැගහනවත් එක්කම කොළ පාට දැල්වුනා. නිෂාඩිත්
අන්දමන්ද වෙලා පාර දිහා බැලුවා.

"අංජි අක්කගේ ලියන්නා නෙහි"

වන්නත් හැබැයි මිනිහ දැක්කා. ලියන මහත්තයාගේ බයික් එක
පිටුපසින් වන්නත් වාහන පෝලිමේ කොළඹ පැත්තට කාර් එක
පැදෙව්වා.

"මොකටද අනේ ඔය මිනිහ ෆලෝ කරන්නේ"

"මුත් පට්ට ගේම් එකක් ගහන්න හදන්නේ පස්සේ කියන්නම්
විස්තරේ"

නිෂාඩිත් පුදුමයෙන් වගේ ඕෂඩි දිහා බලලා කාර් එකේ ඉස්සරහ සිටි
දෙක අල්ලාගෙන එබුනා. ඇ නිකමට පහල බලද්දියි දැක්කේ ජියර්
එක අල්ලාගෙන ඉන්න වන්නගේ අත උඩින් තියෙන ඕෂඩිගේ අත.
මේකි ඒ මදිවට මාපට ඇගිල්ලෙන් අත පිරිමදිනවා. වන්නත් අත
ජියර් එකෙන් ගන්නෙත් නෑ. වන්නත් ලියන්නට සැක කොහිතෙන
විදියට වාහන දෙක තුනක් පිටුපස්සෙන් ලියන්නව ෆලෝ කරා.

"ඌ යන්නේ කාගිල්ස් එකට"

චන්ද්‍රාණ් ඉස්සරහින් තිබ්බ ත්‍රිවිල් එකට පිටිපස්සෙන් කාර් එක නැවැත්තුව. උදේ මේකා කාගිල්ස් එකට ගිහින් ආවේ මෝටර් සයිකලෙන් බවත් මතක් වුනා.

"ඌ යන්නේ කාගිල්ස් එකට නේහ්"

"පොඩ්ඩක් ඉන්නවකෝ නංගී"

චන්ද්‍රාණ් ස්ටීරියන් වීල් එකට ඇගිලි වලින් තට්ටු කර කර ඉස්සරහ බලාගෙන ඉන්නවා

"ලොකු බේබි ඩ්‍රයිවින් සිටි එකට එන්න ගාලු පාරෙන් හැරෙන තැන නවත්තන් ඉන්න මම මේ මිනිහව පස්සෙන් යන්නම් නැත්නම් ඌට සැක හිතේවි"

"නෙල්සන් ජ්ලේස් එකට හැරෙන පාර ලගට එන්න"

චන්ද්‍රාණ් කාරෙකෙන් බැහැලා කාගිල්ස් ඊඩ් සිටිය දිහාවට ගියා. ඕෂඩ් මේ පැත්තේ සිටි එකෙන් ඩ්‍රවින් සිටි එකට පැහැලා කාර් එක වාහන පෝලිමත් එක්ක ඉස්සරහට ගියා. මේ දිහා බලාගෙන හිටිය නිෂාද්ගේ ඔලුව අඤ්ඤාං වෙලා. කිසි දෙයක් ඇට තේරුනේ නෑ. අනිත් පුදුමේ චන්ද්‍රාණ්ගේ හැසිරීම.

"මොකක්ද අක්කේ මේ වෙන්නේ"

"ඉදපන් උබට කියන්නම් සිත් එක"

ඕෂඩ් වාහන තදබදය එක්ක ඉස්සරහට යන ගමන් අංජලි එවපු මැසේජ් එකේ ඉදන් ඔක්කොම කියාගෙන වාහන පෝලිමත් එක්ක හෙමින් හෙමින් ඉස්සරහට ගියා. ඕෂඩ්ගේ කතාව අහපු ගමන් නිෂාද්ට සිරිල් මුදලාලි ගැනත් ලියන්නා ගැනත් ඇතිවුනේ පට්ට තරහක්. ඕෂඩ් කාර් එක නෙල්සන් ජ්ලේස් එකට හැරෙන තැනට පොඩ්ඩක් මෙහායින් ගාලු පාරේ නැවැත්තුවා.

"අක්කි එක්කෝ මට බෑ ඕයි පාටියට යන්න"

"ඇයි.. "

"ඔතෙන්ට ගියොත් වයින් ග්ලාස් එකක් හරි බොන්න හිතෙනවා"

නිෂාද් පිටිපස්සෙ ඉදන් ඕෂඩ්ගේ අත අල්ලන් උරහිසට නිකට තියාගෙන කිව්වේ ගොඩක් කලකිරීමෙන් වගේ. මාග්‍රට් හොද ලෙක්චර් එකක් දීල ඇතියි ඇට හිතුනා.

"එහෙනම් අපි මොකද කරන්නේ"

"හිල්ම එකක් බලලා ගෙදර යමු"

"චන්ත ආවට පස්සේ කතා කරලා බලමු"

චන්ත චන්ත චන්ත දැන් මේකිට චන්ත නැතුව ඩිජිටල් එකක්වත් ගත්තේ නැද්ද නිෂාධිට හිතනා දෙන්නම ගාලු පාර දිහා බලාගෙන හිටියා.

හිටි සිටියේ දොර ලග වීදුරුව ඉස්සරහා වොක්ලට රැක් එකේත් කැන්ඩොස් ලොකු වොක්ලට එකක් ගත්ත චන්ත බලාගෙන හිටියේ කාගිල්ස් එක ඉස්සරහ මීදුල දිහා.

"මහත්තයා පොඩ්ඩක් ඉඩ දෙනවද"

"සොරි"

අවුරුදු විසි අටක විතර ගැණියෙක් අවුරුදු දහයක විතර පොඩ් එකෙක් එක්ක කැමියර් පෝලිමේ ඉදන් ඉඩ ඉල්ලද්දී චන්ත පොඩ්ඩක් ඉඩ දුන්නා. චන්ත ගැණි දිහා ආයෙත් පාරක් බැලුවා. දෙතුන් වතාවක් බැලුවත් එපා වෙන්වෙන්නැ. පෙනුමෙන් බර්ගර් වගේ වුනත් කටහඬින් සිංහල වගේ හොඳට වචන උච්චාරනය කරනවා. චන්ත දැක්කෙන් ගැණිගේ පිටුපස්ස. පොඩ් කෙල්ල නම් තලඑළලු වුනත් ගැණි නම් සුදුසි පොඩ් කෙල්ලට නම් ලස්සන ඇස් දෙකක් තිබුනා. ඒකින් පස්ස හැරලා හිනාවෙලා ගැනිගේ අතින් අල්ලාගෙන හුඩි සිටියෙන් එලියට බැස්ස. චන්තගේ ඇස් බලාගෙන හිටියේ ලියන්නා එහා දිහාවේ වුනත් විටින් විට ගැණිගේ පුක දිහාත් බැලෙනවා. ලියන්නා හුඩි සිටියේ වම් අත පැත්තෙන් මතුවුනත් එක්ක චන්තත් දොරෙන් එලියට ආවා.

"ඡ්.. ලියන මහත්තයා"

බිම බලාගෙන ගිය ලියන මහත්තයා එක පාරටම නැවතුනා.

"ආහ්.. නෝනා.."

"මට ඔයයි එක්ක පෙඩ්ඩක් කතා කරන්න ඕනෑ"

කාගිල්ස් එකෙන් එලියට එකපාරටම ආවත් කැමියර් එක ලගින් චන්තගෙන් ඉඩ ඉල්ලපු ගැණි ලියන්නව එකපාරටම නතර කරද්දී චන්ත අල්පට වුනා. ඉස්සරහට යන්නත් බෑ හුඩි සිටිය ඇතුලට යන්නත් බෑ ලියන්නට සැක නොහිතන විදියට ඉන්නත් ඕන. ගැණියි

ලියන්නයි අයිනේ නවත්වපු කාර් එක ලගට ගියා. වන්න වටපිටාව බලලා ගැණියි ලියන්නයි හිටිය පැත්තට අනිත් පැත්තේ දොරට හේත්තු වුනා. සාක්කුවෙ තිබ්බ පෝන් එක කනේ ගහගන්නවා ඇර වෙන කරන්න දෙයක් තිබුනේ නෑ. රිත්ස් යැව්වෙන් ඕෂඩිගේ නොමිබර් එකට.

"සොරි පොඩ්ඩක් ලේටි වුනා ඉතින් කියන්නකො පන"

පෝන් එකට වන්නගෙ කටින් වවන පිටකරත් ඇස් දෙකයි කනයි තිබුනේ ගැණි දිහායි ලියන්නා දිහාවේ.

"මම ෆයිල් එක ඉල්ලගෙන ආවා ඒ මහත්තයාට මේක කරන්න බැහැයි කීව්වා මෙව්වර ඉක්මනට අලුත් ළමයි ගත්ත උණුසුම ඉවර වෙනකම් ඉන්න ඕනලු. නැත්නම් මිනිස්සු හොයනවා වැඩිලු. අනික ළමයා දාන්න ඕනෙත් හයේ පංතියට"

"බලන්න එපිට එහෙ ඉන්න දුන්නෙත් නෑ කොළඹ ඇදන් ආවා අන්තිමට දරුවට ස්කෝලයක් නෑ"

"කොහොමද නොනා මෙවා කරන්නේ ඔව්වර ඉක්මනට බෙල්ල ගහලා යන වැඩ නෙහ් මුදලාලි මහත්තයාට තේරෙන්නේ නෑ ඔක්කොම සල්ලි වලින් කරන්න පුළුවන් කියලා හිතන්නේ"

"පොඩි ස්කෝලෙකට හරි දාල දෙන්න බැරිද"

"මොන ස්කොලෙකට දැම්මත් තාත්තගේ අම්මගෙ විස්තර දෙන්න ඕන නෙහ් හොර සහතික හදල හොර පාරෙන් ළමයි අරන් රස්සාවල් නැතිකරගන්න කවුරුත් කැමති නෑ එවා කරන ක්‍රමයක් තියෙනවා "

"අනේ මන් දන්නෙ නෑ හිටපු තැන ඉන්න දුන්නෙත් නෑ කොහේටවත් යන්න විදියක් නෑ..."

ඇ කීව්වේ නම් ගොඩක් කලකිරීමෙන් "ඇත්ත විස්තර දුන්නොත් මගේ මහත්තයාට ප්‍රශ්නයක් වෙන්නේ නැද්ද "

"කොහොමද ප්‍රශ්නයක් වෙන්නේ නෝනා අදායම් බදු එකට යන්නෙත් නෑ පොලිසිවලට යන්නෙත් නෑ උසාවි වලට යන්නෙත් නෑ"

"අනේ මන්දා අපි වැට්ට්ට අමාරුවේ තරම මගේ මෝඩකම් මගේ පස්සෙන්ම එළවනවා"

ගැණි කලකිරීමෙන් කියනවා ඇහුනා. වන්න මේ හැම දෙයක්ම අහගෙන හිටිය. ඒත් වැඩිය හිතන්න ගියේ නෑ. ගැණිගේ මුහුන දැක්කට පස්සේ වන්නගේ හිත ටිත් ගැව වගේ. ලියන්නයි ගැණියි පොඩි එකයි ළුඩි සිටියෙන් කොළඹ දිහාවට පයින් යනවා කතාකර කර. වන්නත් ඔවුන් පස්සෙන්ම ගියා. ලියන්න නම් පට්ට කාක්කෙක් කියල හිතුනා. ඕෂඩි කියපු විදියට ලියන්නා හොටලේ වැඩ කරත් තවත් සයිඩ් බිස්නස්සන් තියෙනවා වගේයි වන්නට පෙනුනේ. හවස හයටත් කිට්ටු නිසා කරුවලත් වැටිගෙන එනවා. පෝන් එකත් කතේ ගහගෙන ගාලු පාරේ පොඩ්ඩක් දුර ගිහින් පෝන් එක සාක්කුවේ දාගෙන ලියන්නගෙයි ගැණිගේ පිටුපස්සෙන් ගියා. වුට්ට දුරක් ගියාට පස්සේ ලියන්නා ඉස්සරහින් යන්න ගත්තා. පොඩි කෙල්ලයි ගැණියි පිටිපස්සෙන් යනවා. ලියන්නාව ආලෝ කඳන්නයි ඕෂඩි කිව්වත් වන්නගේ හිත කිව්වේම ගැණියි පොඩි කෙල්ලයි ආලෝ කරපන් කියලමයි. ගැණි නම් පක බුදුවෙන සැප කදක් වගෙ යැයි වන්නට හිතුනා. සාය ඇතුලෙන් වී ශේෂ් ජංගියේ දාරෙන් මතුවෙලා. ඒත් ගැණි කොහේට්වත් හැරුනෙත් නෑ ලියන්නා කොහේට්වත් හැරුනෙත් නෑ දෙන්නම වන්නගේ ඉස්සරහින් යනවා. ලියන්නා කහ ඉර ලග නවතිනවා වන්න කලින්ම දැක්ක. වන්නත් ගැණි පිටුපස්සෙන්ම ලියන්නා දිහා බලාගෙනම ගියා.

"හුත්ත මෙන්න ගැණිත් කහ ඉර ලග නතර වුනා"

එතන තවත් මිනිස්සු තිහිප දෙනෙකුත් පාර පනින්න බලාගෙන ඉන්නවා. වන්නත් ඔවුන් අතරට එකතු වුනත් ඇස් රැදුනෙම ගැනි දිහාවෙයි ලියන්නා දිහාවෙමයි. කලර් ලයිට් වලින් රතුපාට දැල්වෙද්දී මිනිස්සු රොත්තත් එක්ක වන්නත් පාර පැන්නා. පොඩි කෙල්ල දෙතුන් වතාවක් වන්න දිහා බැලුවත් වන්න ගනන් ගත්තේ නෑ. කහ ඉරෙන් මිනිස්සු රොත්තත් එක්ක වන්නත් පාර එහා පැත්තට ගියා. ලියන්නා හැරුනෙත් කොළඹ පැත්තට මෙන්න හුත්ත ගැණියි පොඩි එකියි හැරුනෙත් ඒ පැත්තට. වන්නත් කොළඹ පැත්තට ගියා. කඩ පේලිය මැද්දෙන් තිබ්බ පඩිපෙළ දිහාවට ලියන්න හැරිලා හිඟන්නට කාසියක් දානවත් වන්න දැක්කා. හිකෙනවා මෙන්න හුත්ත ගැණිත් නැවතිලා පඩිපෙළ නගින්න ගත්තා පොඩි

එකීන් එක්ක. වන්න ඊට පොඩ්ඩක් එහා තියෙන කුල්ස් පොටි එකට ගියේ මොලේ පොඩ්ඩක් කුල් කරගෙන අන්තිමට වුනේ මොකක්දැයි හිතන්න. ගැණිගෙයි ලියන්නගෙයි කතාවත් මතක් වුනා. දෙන්න ගියේ එක ගෙදරටද කවුද මේ මුදලාලි උඩට ගිහිල්ලා බලන්නත් හිතනා නෑ නෑ ඒක මහ මෝඩ වැඩක්. අනික ඔතන ගෙවල් පවුල් කීයක් ඇද්ද කොහොම නමුත් මුදලාලි ඉන්නේ ඔය ෆැලෑටි එකේමයි. එතකොට අර ගැණි ළමයා ස්කෝලේ පොඩ් කෙල්ලව ස්කෝලෙකට දැමීමොත් ගැනි නම් අල්ල උඩ හෙට ගැනි පස්සෙන් යනවද ඕෂ්ඩි කියපු තඩ් බඩා පස්සෙන් යනවදැයි වන්නට තීරණයක් ගන්න බැරිවුනා. ගැණිගේ පුක ඔහොම නම් හුත්ත මොනවගේ ඇතිදැයි හිතීන් මවා ගත්තා. කුල් බීම එකත් බීල සල්ලිත් දීල එහෙන්මම ඉස්සරහ තියෙන බස් හෝල්ටි එක පැත්තට ගියා.

නිෂාඩි පාටියට යන අදහස අතහැරියට කොහේ යන්නදැයි හරි තීරණයක් ගන්න බැරුව ඉද්දී මෙහා සිටි එකේ තිබ්බ ඕෂ්ඩිගේ පෝන් එක වයිටි බ්ලේට් වෙනවා නිෂාඩි දැක්ක. කෝල් එක වන්නගෙන්. ඇ අතදාල පෝන් එක අරන් ස්පීකර් ඔන් කරා "ඉතින් කියන්නකො පන"

නිෂාඩි ඕෂ්ඩි දිහා බලලා කරු හිනාවක් දැමිමා. නිෂාඩි ඕෂ්ඩිට වන්නව පටලවලා විහිළ කරාට ඇත්තටම ඕෂ්ඩි වන්න එක්ක යාළයැයි හිතුවෙම නෑ. ඒකට නම් ඕෂ්ඩිත් අඟසෙටි වුනා. ඇ ස්පීකර් ඔෆ් කරලා පෝන් එක කනේ ගහගත්තා.

"මොනව කියන්නද පන"

ඇත් නිෂාඩි දිහා බලාගෙනම උත්තර දුන්නා.

"පෝන් එක තියන්නේ නැතුව මොනව හරි කියවනවකෝ"

"ඇයි මොකෝ වුනේ"

"තාම නම් මුකුත් වුනේ නෑ"

"මෙන්න මේකිට පාටියට යන්න බැහැලු"

"එහෙනම් ඉතින් ගෙදර යමු"

"පිස්සුද කොහේ හරි යමු"

"බලමු"

වන්න පෝන් එක කට කරනකම් ඕෂඩි මුමුනන්න ගත්තා. නිෂාඩි ඇත්තටම හිතාගත්තා මුත් දෙන්න අතරේ මොනව හරි හුත්තක් තියෙන බව. වන්න එක්ක මුමුනන්න ගත්ත හින්ද නිෂාඩි පිටිපස්සේ සිටි එකට හේත්තුව දැම්මා. විනාඩි දහයක් විතර වන්න එක්ක කතා කරලා ඕෂඩි පෝන් එක පැති දොරේ අයිනට දාලා නිෂාඩි දිහාවට හැරුනා.

"අක්කි තමුසේ මටත් බෝලේ බස්සනවා නෙහ්"

නිෂාඩි කිව්ව කතාව ඕෂාඩිට එකපාරටම හිතාගන්න නම් බැරිවුනා

"මොකක්ද තමුසෙට බස්සපු බෝලේ"

"බෝලේ තමුසෙලා ඇත්තටම එගෙයාර් එකක් පටන් ගත්තද"

"පිස්සුද"

"එහෙනම් ඔය ඇහුනේ ඉතිං කියන්න මගෙ පන"

"මටත් හිතාගන්න බෑ"

"අනේ පලයන් යන්න අක්කේ"

"ඔය ඉතින් තමුසෙට නොකියන දෙයක් තියෙනවද හැබැයි එහෙම දෙයක් වෙන්නත් පුළුවන් එදා භාණ්ඩයක් සිද්දියෙන් පස්සේ වන්න මේ ආවේ අවුරුදු කීයකින්ද උග්ගේ හිතේ මන් ගැන මොනවා හරි තියෙනව"

"වන්න ඇහුවොත් තමුසේ කැමැති වෙනවද"

"සමහර විට තමුසෙට කියන්න බැරි වෙච්ච එක දෙයක් එදා වුනා වන්නයි මමයි අතර එක දන්නේ අංජි විතරයි"

"එතකොට ගෙදර"

"ගෙදර.. තේද බලමුකෝ අපි හිතන දේවල් නොවේ නෙහ් වෙන්නේ නාකි පකත් නැති එකෙක් බදින්න වෙයි කියලා අංජිවත් හිතුවේ නෑනේ. මතකයි අංජි මිසිස් ශ්‍රීලංකා රනර් අල් වෙච්ච දවසේ අම්මෝ තිබ්බ ආඩම්බර කම. හරියට ප්‍රින්සස් ඩයනා වගේ හිටියේ අම්මා අංජිට සැලැකුවේ අපි දෙන්නට වගේමයි. අංජිගෙ මගුල් ගෙදර ගිහින් ඇවිත් ඇදුම් ගලවද්දි අම්ම මට කියනවා දුප්පත් වුනාට කමක් නෑ හිත හොඳ උබට ආදරය කරන කොල්ලෙක් හොයාගනින් කිව්වා. අපේ අම්මටයි තාත්තටයි එවා හොඳ පාඩම් අනික ඉතින් දුප්පත් වුනත් වන්න අපේ නෑයො නෙහ් කමලම්මට සලකන්නේ"

අම්ම කෙනෙක් විදියට මිසක් වැඩකාරියෙක් විදියට නොවේ නෙත් කමලම්මා දෙයක් කිව්වොත් තාත්තා වුනත් එගේන්ස් යනවා දැකලා තියේද"

"භානුකගේ කේස් එක හින්දද"

"ඒකත් එක හේතුවක්"

ඕෂධි ස්ටීරියන් වීල් එකට අත් ගහගෙන පාරේ යන වාහන දිහා බලාගෙන හිටියා.

භානුක එක්ක වෙච්ච සිද්දිය වුනාට පස්සේ වත්ත කාමරෙන් ගියේ මහ හඩින් දොර වහගෙන. හරියට ඕෂධිගේ පපුවට පිහියෙන් ඇත්ත වගේ. වත්ත හිතුවෙම කෝල් කරලා භානුකව කාමරයට ගෙන්න ගත්තා කියලමයි. එත් භානුක කාමරේ ජනේලේ ලගට එනකම් ඕෂධිවත් දන්නේ නෑ. ඕෂධි ජනේලේ යන්නමට ඇරියේ ඔහු ආපහු හරවලා යවන්න

"තමුසේ හරි හුත්තේ බඩුවක් ඔයි මම ටේනින් කොලෙජ් එකෙහුත් පැනලා කොළඹට එන්න පුළුවන් තමුසෙට මේ ටික එන්න බැරිද"

"අනෙ ජ්ලීස් කැගහන්න එපා වන්නට ඇහෙයි"

"ඉතින් ඇහෙද්දෙන් ඌ මොන කැරියෙක්ද"

"ජ්ලීස් භානුක ඔයා දැන් යන්න වෙන දවසක හම්බවෙමු"

"යන්න ..යන්න නොවේ හුත්තී මත් ආවේ.."

ඕෂධිවත් තල්ලු කරගෙන භානුක කාමරයට ආව.

"ජ්ලීස් යන්නකෝ කියනදෙ අහලා"

"යන්න"

භානුක ඇගේ ලගට එද්දි ඇ අඩියෙන් අඩිය පස්සට ගියා. භානුක ඇදගෙන හිටිය බෙල්ට් එක පන්තල කලිසම ගලවල දැමීමේ කේන්තියෙන්. කලිසම ගලවලදාද්දිම ඇට වෙන්න යන දේ හිතාගන්න පුලුවන් වුනා. ඕෂධි පුටුව තල්ලුකරගෙන දොර දිහාවට පැන්නත් භානුක ඇයට වඩා ඉස්සර වුනා. ඇගේ අතින් ඇදපු පාරට භානුක ලගටම ඇදිලා

"පනින්න හුත්තී කොහේ පනින්නද කියපිය කොහේ මහ උන්ට දාන්න කියපිය නඩු"

දත්මිටි කාගෙන ලගට ඇදල ඇදට තල්ලු කරා. භානුක මෙව්වර කේන්තියෙන් හිටියේ ඇයිදැයි ඕෂධීන්ට හිතාගන්නවත් බැරිවුණා. කේන්තියෙන්ම දොර ලොක්කරලා යතුර විසිකරා. දොර ලග ඉදන් ඇදන් හිටපු ටී සර්ටි එක ගලවල විසිකරල දැමිමා. භානුකගේ ඇගේම තිබුනේ කලුපාට ජොකාම විතරයි. ඕෂධී මෙට්ටෙට අත්දෙක ගහලා නැගිට්ටා. ඇත්තටම භානුකගේ මුහුනේ තිබ්බ රෝදු පෙනුමට ඕෂධීන්ට ජීවිතේ පලමු වතාවට මරන බය දැනුණා. ඇට කැගහන්න ඕන කම තිබුනත් හයට කටින් හඩ පිටවුනේ නෑ. කටත් ඇරන් භානුක දිහා බලාගෙන හිටියා. ජොකාමගේ අස්සෙන් ඇදලා ගත්තේ කිනිස්සක්.

"කැගැහුවොත් අම්මට හුකවනවා"

කිනිස්ස ඇගේ මුහුන ලගට කිට්ටු කරද්දී ඇ හයටම ඇදෙන් හාන්සි වුණා. හාන්සි වුණා නොවේ කොන්ද කඩාගෙන වැටුණා වගේ. මෙට්ටෙට අත ගහල කිනිස්සෙන් මුහුනේ දෙපැත්තට තට්ටු කරද්දී ඇ තවත් බය වුණා. ටී සර්ටි එකේ කර යටින් කිනිස්ස තියද්දී ඇස් දෙකත් උඩ ගිහින් බෙල්ල පැත්තකට කඩාගෙන වැටුණා. ඇට ආයෙන් සිහිය එද්දී ඇගේ නූල් පොටක් තිබුනේ නෑ. ඇත්තටම වුනේ ඇට සිහිනැති වුනත් එක්ක භානුක කොට සාය පැන්ටියත් එක්ක පහලටම ඇදල ගලවලම දැමිමා. ටී සර්ටි එකයි බ්‍රා එකයි ගලවලා පැත්තට විසිකරා. ඇගේ කම්මුලේ දෙපැත්තට තට්ටුවක් දැමිමත් ඇට සිහිය ආවේ නෑ. ඒ වෙලාවේ නම් ඔහු ඇත්තටම බය වුණා. භානුක වටහිට බලද්දී පෙනුනේ නාන කාමරය. අතේ තිබ්බ කිනිස්ස වොස් බේසින් එක උඩ තියල දෝතටම වතුර අරන් ඇගේ මුනට දැමිමා. ඕෂධීගේ දෑස් යන්තම් විවර වෙද්දී ඔහු දෙපැත්තේ කම්මුලට ගහද්දී ඇට සිහිය ආවත් ඇගේ නූල් පොටක්වත් නැහැයි තේරුනේ පපුව අල්ලද්දී

"ච..."

ඇට කැගැහන්න වුනේ නෑ "ච"

කියද්දීම භානුක ඇගේ කට අතින් වහලා පැත්තක තිබ්බ ඇගේ නිකර් එක කට ඇතුලටම ඔබලා දැමීමේ මහම මහ වල් හිනාවක්.

"ඇයි හුත්තී කිනිස්ස බස්ස ගන්න ඕනද"

ඕෂදීගේ දැස් වලින් ගලන කදුළු ඇස් ඇගින් කොට්ටෙට වැටෙනවා. භානුක කැරිම කැරි හිනාවක් දාල ජොකා ගැලවලා ඇගිල්ලට දාලා හෙමින් කරකවන්න ගත්තා

"දවස් හතරකින් හෝදලා නෑ හුත්තී තෝ කෑගැහුවොත් ජංගිය නොවෙයි මේකයි උබේ කටේ ඔබන්නේ"

භානුක ඇගේ දෙපා දෙපැත්තට ඇදලා මැදට ආවා. පැත්තක තිබ්බ කොට්ටේ අරන් ඇගේ පුක යටින් තිබ්බා. කටේ තිබ්බ නිකර් එක අයින් කරගන්න ඇට ඕන තරම් වෙලා තිබුනත් උගේ ජොකා කටට ඔබාගන්න ඕන උනෙත් නෑ කිනිස්ස බස්සගන්න ඕන උනේ නෑ. ඇ හිත හදා ගන්නව මිසක් වෙන විකල්පයක් ඇට තිබුනේ නෑ. ඇට ගොඩක් දුක අම්ම තාත්තා එපා කියද්දින් ඔවුන් එරෙහි වෙද්දින් ආදරය කරපු භානුකම මෙහෙම දෙයක් කරපු එකමයි.

"මම උබට මෙහෙම කරන්න හිතෙන්නවත් හිතුවේ නෑ උබේ තාත්තා ට්‍රෙනින් කොලෙජ් එකේ ලොක්කට දීපු කෝල් එක හින්දමයි මෙහෙම කරන්නේ"

හුත්තට ගහලම භානුකගෙ පොල්ල කෙලින් වුනා. ඔහු හුත්තට පයියෙන් ගහගෙන ගහගෙන ගියා ඔහු දැකින් තවත් කකුල් පලල් කරද්දී ඇගේ ඇස් වලින් කදුළු කඩාගෙන පැන්නා. ඔලුවට තිබ්බ කොට්ටේ දැත් වලින්ම මිරිකගෙන ඇස් තදින්ම වහගත්තා.

භානුකගේ පයිය මොනවගේද කියාවත් ඇට පෙනුනේත් නෑ.

බලන්න සිහියක් තිබුනෙවත් නෑ. පයිය හුතු කටේ දෙතුන් පාරක් පද්දල යකඩෙකින් ඇන්න වගේ පුකෙන් ගැමිම අරන් ගහපු පාරට දැනිව්ව වේදනාව පිට කරන්නවත් විදියක් තිබුනේ නෑ කදුළු එක්කම දැස් තද කරගන්න ගමන් දැකින් කොට්ටේ මිරිකගත්තා. කටට ඔබපු පැන්ටිය හින්දා කටින් වචනයක්වත් පිට වුනේ නෑ. මෙහෙම තිරිසෙනුකුට ලව් කරේ ඇයිදැයි ඇට කිහිප පාරක්ම හුතූනා.

අනුකම්පාවක් නැතුව ගහගෙන ගහගෙන ගියා. ටිකෙන් ටික වේදනාව නැතිවෙලා ගියත් වේදනාව තුලින් කියාගන්න බැරි හැගීම් එක්ක වින්දනයක් ලැබෙමින් තිබුනා. කටේ ඔබපු ජංගිය අතරින් සිහින් කෙදිරිලි යාන්තමින් පිටවුනා. කෙදිරිලි ඇහෙද්දී ඔහු ඇගේ දෙපා කරට ගත්තා.

ඕෂධී ස්ටියරි විල් එකට ඔලුව ගහගෙන ඉද්දී නිෂාධි පුටුපස්සෙ සිටි එකට ඇලවුනා. පහුගිය දවස් ටිකේ නිදිමරන් පාඩම් කරපු නිසා නිෂාධිට ඉක්මනින් නින්ද යනවා.

ඕෂධීගේ පැත්තේ වීදුරුවට තට්ටු කරන හඬ නිෂාධිට ඇහුනේ යාන්තමින් නිෂාධි එහා පැත්තේ දොර ඇරියා. දාඩිය පෙරාගෙන හිටපු වන්න ඉස්සරහ සිටි එකෙන් වාඩි වෙනවත් එක්කම ඕෂධී හිස කෙලින් කරන් කිසිම කතාවක් නැතුව වන්නව පැනල බදාගත්තා. වුනේ මොකක්දැයි නිෂාධිටවත් වන්නටවත් හිතාගන්නවත් බැරිවුනා.

ඒ මදිවට ඉකිගහ ගහ අඩනවා.

"අක්කේ...මොකද වුනේ.."

නිෂාධි ඇගේ දෙවුරෙන් අල්ලලා හොල්ල හොල්ල ඇහුව.

"වන්න ඔයාට මම ආදරෙයි. ගොඩක් ආදරෙයි"

ඕෂධී වන්නගේ බෙල්ල බදාගෙන අඩ අඩා කියද්දී නිෂාධිටවත් වන්නටවත් මෙලෝ හුත්තක් හිතාගන්න බැරිවුනා.

Thank You for Reading!

කතාව කියව්වාට ස්තූතියි!

**This Wal Katha PDF was downloaded from
walkathapdf.com**

**පහල Link එකෙන් තවත් Wal Katha කියවන්න
<https://walkathapdf.com>**

**විශාල කතාවන් අපේ site එකේ පලකරගන්න කැමති නම් අපේ
email එකට දැන්ම එවන්න
walkathapdf@gmail.com**